

и както, когато ядохте отъ забранения плодъ на дървото за познание доброто и злото, изпитахте неговата зараза, така и сега, като вкусите отъ плода на дървото на живота, ще послѣдва друга наука, другъ общественъ строй, диаметрално противоположенъ на съвременния“. За васъ тия нѣща може да сѫ аллегорични, но за меня сѫ една действителност. Тия дървета сѫ въ нашия мозъкъ — единото дърво за познание доброто и злото е отзадъ, а другото — на живота отпредъ. Руситѣ казватъ: „Руский чѣловѣкъ живѣтъ заднимъ умъ“. Сега руситѣ почватъ да живѣятъ съ предния умъ — отказаха се отъ пиянството. Въ Русия никой досега не мислѣше, че хората могатъ да живѣятъ трѣзвено. Сега съ единъ царски указъ се запрѣти пиемето. Значи, сѫщия законъ, който произвеждаше едно зло досега, произвежда едно голѣмо добро.

Та сега Христостъ казва: „Готови ли сте вече да мислите? не да живѣете съ задния си умъ, не да опитвате, а да мислите, да градите, както Азъ ще кажа“. Ама ние казвате, както съвременниятѣ неутрални държави: „Какви гаранции ни давашъ?“ Всѣки иска гаранция: и Италия, и Сърбия, и Гърция, и Романия, и България — безъ гаранция не можемъ да напуснемъ неутралитета. Така и ние казваме на Христа: Ние вкусихме отъ дървото за познание доброто и злото и видѣхме какво зло ни сполетѣ; чакайте да обмислимъ малко да-ли нѣма да ни сполети сѫщото зло, ако вкусимъ пакъ отъ дървото на живота. „Неутралитетъ назимъ“, ни казва дѣдо Радославовъ, но съ неутралитетъ нѣма да се върши работа. Неутралите-